Lieta Nr.42639108
(A00465-10/32)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2010.gada 3.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties pieteicējam *E.B.*,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa pilnvarotajai pārstāvei *R.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.B.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicējs) pieteikumu par Valsts policijas Tukuma rajona policijas pārvaldes priekšnieka *R.Z.* 2008.gada 25.jūnija lēmuma Nr.039/PA305560/B-33 atcelšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 24.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – tiesa) saņemts pieteicēja pieteikums par Valsts policijas Tukuma rajona policijas pārvaldes (turpmāk – iestāde vai atbildētājs) priekšnieka 2008.gada 25.jūnija lēmuma Nr.039/PA305560/B-33 (turpmāk – pārsūdzētais Lēmums) atcelšanu.

Ar tiesneses 2008.gada 30.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta *(lietas 2.lapa).*

[2] 2008.gada 18.maijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA305560 (turpmāk – protokols) par to, ka tajā pašā dienā plkst. 20:04 pieteicējs agresīvi vadījis transportlīdzekli Mazda MX-6, ar valsts reģistrācijas numura zīmi (turpmāk – v/n) */reģistrācijas numurs/*. Pieteicējs braucis pa ceļu Jelgava – Tukums virzienā uz Jelgavu, ceļa 45.km, krustojumā ar ceļu Rīga – Ventspils 63.km neizpildīja 207.ceļa zīmes („Neapstājoties tālāk braukt aizliegts") prasības, uzsāka apdzīšanu krustojumā, iebrauca krustojumā, atrodoties pretējā braukšanas joslā, tādējādi ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Protokolā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4., 86., 123.2., 281.5.punkta prasības un tādējādi izdarījis administratīvos pārkāpumus, par kuriem paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta 13.daļas 2.punktā, 149.^{9} panta ceturtajā daļā, 149.^{27} panta trešajā daļā un 149.^{6} panta sestajā daļā *(lietas 32.lapa).*

[3] 2008.gada 20.maijā izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta un pieņemts lēmums Nr.039/PA305560 (turpmāk - sākotnējais lēmums) par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 4., 86., 123.2., 281.5. punkta prasību neievērošanu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.^{4} panta 13.daļas 2.punktā; 149.^{9} panta ceturtajā daļā, 149.^{27} panta trešajā daļā un 149.^{6} panta sestajā daļā; konstatēts LAPK 34.panta otrajā daļā paredzēts atbildību pastiprinošs apstāklis. Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 200 (divi simti latu) apmērā *(lietas 33.lapa).*

[4] 2008.gada 27.maijā pieteicējs apstrīdējis sākotnējo lēmumu, norādot, ka ievērojis 207.ceļa zīmes prasības un apturējis automašīnu. Krustojumā iebraucis atrodoties savā braukšanas joslā un konstatējis, ka priekšā braucošajai automašīnai radušās tehniskas problēmas. Lai izvairītos no apstāšanās krustojuma vidū, apsteidzis priekšā braucošo automašīnu, jo priekšā braucošās automašīnas ātrums nav bijis lielāks par 25 km/h. Pieteicējs uzskata, ka citu transportlīdzekļu vadītāju intereses netika ignorētas. Apstājies autobusa pieturā, piebraukuši policijas inspektori un sastādījuši protokolu. Neskatoties uz pieprasījumu, videoieraksts neticis uzrādīts. Notikušajam ir liecinieks *G.D. (lietas 41.lapa)*.

[5] 2008.gada 16.jūnijā pieteicējs sniedzis paskaidrojumu *(lietas 35.lapa)*, norādot uz tādiem pašiem apstākļiem kā apstrīdēšanas iesniegumā *(sk. šā sprieduma 4.punktu)*.

[6] 2008.gada 25.jūnijā pieņemts pārsūdzētais Lēmums, ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, norādot, ka ar lietas materiāliem pieteicēja vaina administratīvo pārkāpumu izdarīšanā ir pierādīta *(lietas 44.-48.lapa)*.

[7] Pieteikumā *(lietas 3.-4.lapa)* norādīts, ka notikušajam bijuši liecinieki – pasažieri, taču viņu liecības nav uzklausītas. Pārsūdzētajā Lēmumā minētos pārkāpumus pieteicējs neesot izdarījis, tādēļ sods piemērots nepamatoti.

[8] 2009.gada 1.aprīlī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 29.-31.lapa)*, kurā norādīts, ka ar lietas materiāliem pieteicēja vaina administratīvo pārkāpumu izdarīšanā ir pierādīta. Pieteicēja pieļautie pārkāpumi ir fiksēti videoierakstā, ierīce ir verificēta. Pieteicējs gada laikā jau bija administratīvi sodīts par agresīvu braukšanu.

[9] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka LAPK $149.^{9}$ panta ceturtajā daļā minēto pārkāpumu nav izdarījis, jo veicis apsteigšanu, nevis apdzīšanu; apsteigšana uzsākta izbraucot no krustojuma. Arī LAPK $149.^{6}$ panta sestajā daļā minēto pārkāpumu nav izdarījis, jo griežoties pa kreisi, priekšējā automašīna braukusi ļoti lēni un viņam licies, ka tā plāno griezties uz nomales pusi. Neesot varējis priekšā braucošo automašīnu apsteigt, neiebraucot pretējā braukšanas joslā. Savukārt LAPK $149.^{27}$ panta trešajā daļā minēto pārkāpumu neesot izdarījis tāpēc, ka priekšā braucošā automašīna bija apstājusies aiz stop līnijas, bet viņš apstājies tieši pie stop līnijas. Līdz ar to nav pamata piemērot LAPK $149.^{4}$ panta 13.daļu. Policijas automašīna piebraukusi ar ieslēgtām bākugunīm, pārkāpuma būtība tikusi izskaidrota un sastādīts protokols par agresīvu braukšanu. Ar protokola saturu iepazinies un protokolu parakstījis. Rakstisku paskaidrojumu nav sniedzis, bet mutiski paskaidrojis, ka neko nav pārkāpis. Policijas darbinieki nav personīgi pazīstami.

[10] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un lūdza noraidīt. Paskaidroja, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējs rupji pārkāpis virkni Ceļu satiksmes noteikumu prasību - 207.ceļa zīmes neievērošana, apdzīšana krustojumā, iebraukšana pretējā braukšanas joslā. Ar savu rīcību pieteicējs radīja bīstamu situāciju uz ceļa, kā arī traucēja vienmērīgu transportlīdzekļu kustību. Pieteicēja rīcība kopumā kvalificējama kā agresīva braukšana. Ņemts vērā arī tas, ka pieteicējs uz pārkāpuma fiksēšanas momentu iepriekš gada laikā bijis 2 reizes administratīvi sodīts: par ātruma pārsniegšanu un par agresīvu braukšanu. Ceļa posmā Rīga – Ventspils tas ir ļoti bīstams krustojums, jo tajā bieži notiek ceļu satiksmes negadījumi un pat ar letālu iznākumu.

[11] Tiesa konstatēja, ka uz tiesas sēdi nav ieradies pieteicēja norādītais liecinieks *E.Z.*.

Tā kā lietā esošie pierādījumi tiesas ieskatā ir pietiekami, tad tiesa atzina, ka ir iespējams lietu izskatīt pēc būtības bez minētā liecinieka uzklausīšanas *(lietas 69.-70.lapa)*.

[12] Liecinieks *G.D.* tiesas sēdē liecināja, ka ar pieteicēju ir personīgi pazīstams. Konstatētais pārkāpums varētu būt noticis augustā, ap astoņiem vakarā, jo bijusi krēsla, ceļa segums bijis sauss. Krustojumā apstājušies pie stop līnijas, priekšā braukusi baltas krāsas vieglā automašīna. Otra automašīna jau bija sākusi braukt, kad viņi apstājušies pie stop līnijas. Pārliecinoties par ceļa drošību, izgriezuši ārā no krustojuma, bet priekšā braucošā automašīna braukusi ļoti lēni, tādēļ to apsteiguši. Policijas inspektori pieteicēju aicinājuši izkāpt no mašīnas, bet viņu un otru liecinieku – *E.Z.* iesēdinājuši izsauktajā patruļas automašīnā un aizveduši uz policijas iecirkni, lai noskaidrotu personību. Dokumenti iecirknī netika prasīti un personība netika noskaidrota; personu apliecinošie dati tikuši ierakstīti protokolā.

[13] Liecinieks *N.K.* tiesas sēdē liecināja, ka ar pieteicēju nav personīgi pazīstams. Pildījis dienesta pienākumus, atradies dienesta automašīnā, kad ievērojis, ka no degvielas uzpildes stacijas lielā ātrumā izgriežas automašīna. Nolēmuši automašīnu pārbaudīt, taču sanākusi neliela aizķeršanās un tādēļ turpat uz vietas automašīnu apturēt nav bijis iespējams. Automašīna izbraukusi pa Jelgavas ceļu virzienā uz Rīga – Ventspils šoseju, piebraukuši tai tuvāk un ieslēguši video iekārtu. Šosejas Rīga - Ventspils krustojumā automašīna neapstājās pie stop zīmes un veica priekšā braucošās mašīnas apdzīšanas manevru tieši krustojumā. Pārkāpumi bijuši acīmredzami, tie fiksēti video. Pēc šā gadījuma automašīna tikusi apturēta un konstatēts, ka to vada pieteicējs, automašīnā bijušas vairākas personas. Veicot pārbaudi, konstatējuši, ka pieteicējs izsludināts meklēšanā par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tāpēc pieņemts lēmums aizturēt visas personas un nogādāt policijas iecirknī personības pārbaudei. Pieteicējs izdarījis virkni Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un radījis bīstamu situāciju. Profesionālais darba stāžs Ceļu policijā ir 15 gadi.

Motīvu daļa

[14] Tiesa, uzklausījusi administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, nonāca pie secinājuma, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ ir noraidāms.

[15] Lietā nav strīda par to, ka protokolā norādītajā laikā un vietā pieteicējs vadīja protokolā minēto transportlīdzekli.

Pastāv strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis pārsūdzētajā Lēmumā norādītos administratīvos pārkāpumus.

[16] LAPK 8.panta pirmā daļa noteic, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Ņemot vērā minēto, tiesību normas spriedumā ir izteiktas tādā redakcijā, kāda bija spēka administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tā paša panta otrā daļa cita starp nosaka, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video u.c.).

Tādējādi, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot videoieraksts *(lietas 1.pielikums)*, protokols *(lietas 6., 32.lapa)*, pieteicēja paskaidrojumi *(lietas 35., 41.lapa)*, policijas darbinieka *N.K.* dienesta ziņojums *(lietas 42.lapa)* un liecības tiesas sēdē *(lietas 70.lapa)*, izdruka par pieteicējam sastādītajiem protokoliem *(lietas 34., 36. – 38.lapa)* un liecinieka *G.D.* liecības tiesas sēdē *(lietas 69. – 70.lapa)*.

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[17] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 3.panta otrajā daļā noteikto, ceļu satiksmes kārtību Latvijā nosaka Ministru kabinets, apstiprinot Ceļu satiksmes noteikumus.

Pamatojoties uz citētajā tiesību normā ietverto deleģējumu, izdoti Ceļu satiksmes noteikumi, kuru 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

No minētā secināms, ka Ceļu satiksmes noteikumu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības ir saistošas ikvienam, nekādus izņēmumus likumdevējs nav paredzējis.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 6. un 10.punktam, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības. Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Ceļu satiksmes noteikumu 86.punktā ir noteikts, ka jānogriežas tā, lai, izbraucot no brauktuvju krustošanās vietas, transportlīdzeklis neatrastos pretējā braukšanas virziena pusē.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 123.2.punktu ir aizliegts apdzīt neregulējamos krustojumos, izņemot gadījumus, kad apdzen uz galvenā ceļa attiecībā pret šķērsojamo ceļu.

Savukārt minēto noteikumu 281.5.punkts noteic, ka priekšrocības zīmes norāda braukšanas secību neregulējamos krustojumos, brauktuvju krustošanās vietās vai šauros ceļa posmos. Priekšrocības zīme 207.zīme „Neapstājoties tālāk braukt

aizliegts" nozīmē to, ka ir aizliegts braukt tālāk, neapturot transportlīdzekli tieši pirms stoplīnijas (929.apzīmējums) [..].

Par citētajās tiesību normās noteikto prasību neizpildīšanu ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.[9] panta ceturtajā daļā, 149.[27] panta trešajā daļā un 149.[6] panta sestajā daļā.

Saskaņā ar LAPK 149.[27] panta trešajā daļā noteikto, par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 207.ceļa zīmi (transportlīdzekļa neapturēšana tieši noteiktajā vietā), izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Atbilstoši LAPK 149.[6] panta sestajai daļai, par nogriešanos tā, ka, izbraucot no brauktuvju krustošanās vietas, transportlīdzeklis atrodas pretējā braukšanas virziena joslā, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

LAPK 149.[9] panta ceturtajā daļā cita starp noteikts, ka par apdzīšanu neregulējamos krustojumos uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Turklāt LAPK 149.[4] panta 13.daļas 2.punktā ir noteikts, ka par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā: transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

[18] Tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta pieteicēja vaina pārsūdzētajā Lēmumā minēto pārkāpumu izdarīšanā.

Šāds tiesas secinājums ir balstīts uz tālāk minētajiem apsvērumiem.

[18.1] Lietā ir videomateriāls (*lietas 1.pielikums*), no kura ir redzams, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli Mazda MX-6 pa ceļu Jelgava – Tukums virzienā uz Jelgavu un pirms krustojuma ar šoseju Rīga – Ventspils neapstādināja transportlīdzekli pirms 207.ceļa zīmes. Pieteicējs gan samazināja braukšanas ātrumu, taču 207.ceļa zīmes prasības neizpildīja; minētās ceļa zīmes prasības izpildīja pieteicējam priekšā braucošā automašīna, bet pieteicējs tieši pirms stop zīmes neapstādināja transportlīdzekli. Krustojumā pieteicējs veica pagriezienu pa kreisi, iebrauca pretējā braukšanas joslā un apdzina priekšā braucošo transportlīdzekli. Nekas neliecināja par to, ka priekšā braucošajam transportlīdzeklim būtu radušās tehniskas problēmas, vai, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis gatavotos griezties uz ceļa nomales pusi. Priekšā braucošais transportlīdzeklis krustojumā veica pagriezienu pa kreisi, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu prasības. Savukārt pieteicējs neizpildīja 207.ceļa zīmes prasības pirms krustojuma, turklāt krustojumā veica ļoti bīstamu un neatļautu manevru, tādējādi ignorējot citu ceļu satiksmes dalībnieku tiesības un tiesiskās intereses, kā arī radot bīstamu situāciju uz ceļa.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā Lēmumā norādītie pieteicēja pieļautie pārkāpumi ir bijuši acīmredzami.

[18.2] Protokolā *(lietas 6., 32lapa)* minētie apstākļi sakrīt ar videomateriālā *(lietas 1.pielikums)* redzamo un ceļu policijas inspektora *N.K.* dienesta ziņojumā *(lietas 42.lapa)* norādītajiem apstākļiem, proti, ka, vadot transportlīdzekli, pieteicējs neizpildīja 207.ceļa zīmes prasības, veicot pagriezienu krustojumā iebrauca pretējā braukšanas joslā un veica apdzīšanas manevru krustojumā. Tiesas sēdēs laikā *N.K.* sniedza liecību, norādot tos pašus apstākļus *(sk. šā sprieduma 13.punktu)* un uzsverot,

ka pieteicēja izdarītie pārkāpumi ir bijuši acīmredzami. Tādējādi visi minētie pierādījumi savstarpēji sakrīt.

[18.3] Tiesa izvērtēja arī pieteicēja paskaidrojumus *(lietas 35., 41., 69. – 70.lapa)*, kā arī liecinieka *G.D.* sniegto liecību tiesas sēdes laikā *(lietas 69. – 70.lapa)*, un atzīst, ka pieteicēja paskaidrojumus un *G.D.* liecību neapstiprina neviens cits lietā esošs pierādījums, tādēļ tie vērtējami kritiski.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.1.punktu, apbraukšana ir braukšana garām vienam vai vairākiem pilnīgi vai daļēji uz brauktuves apturētiem transportlīdzekļiem, kā arī citiem šķēršļiem (kavēkļiem), kas saistīta ar braukšanas virziena maiņu.

Ceļu satiksmes noteikumu 1.2.punkts nosaka, ka apdzīšana ir braukšana garām vienam vai vairākiem braucošiem transportlīdzekļiem, iebraucot pretējā braukšanas joslā (brauktuves pusē) un atgriežoties iepriekšējā braukšanas joslā (brauktuves pusē).

Savukārt minēto noteikumu 1.5.punts paredz, ka apsteigšana ir braukšana garām vienam vai vairākiem braucošiem transportlīdzekļiem, neiebraucot pretējā braukšanas joslā (brauktuves pusē).

Noskatoties videomateriālu, tiesai nerodas šaubas par to, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējs ir veicis tieši apdzīšanas manevru, saskaņā ar citētajās tiesību normās noteikto.

[18.4] Ne iestāde, ne tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas ļautu apšaubīt pieteicēja pārkāpumus konstatējušo policijas darbinieku objektivitāti; arī pieteicējs uz tādiem apstākļiem nav norādījis. Līdz ar to nav tiesiska pamata apšaubīt protokolā un dienesta ziņojumā nostiprinātās ziņas. Tiesa ņem vērā arī to, ka pārkāpumu izdarīšanas vieta tiek raksturota kā īpaši bīstama *(sk. šā sprieduma 10.punktu)*. Tādējādi pārkāpumu izdarīšanas laikā ir pastāvējis ievērojams potenciālais apdraudējums gan pašam pieteicējam, gan automašīnā esošajiem pasažieriem, gan arī citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, proti, pastāvējusi liela varbūtība, ka pieļauto pārkāpumu dēļ var notikt ceļu satiksmes negadījums. Tiesa atzīst, ka, pieļaujot iepriekš minētos pārkāpumus, pieteicējs radīja bīstamu situāciju uz ceļa, kā arī ignorēja pārējo ceļu satiksmes dalībnieku intereses. Secināms, ka pieteicējs ir pieļāvis vairākus citu citam sekojošus Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu; pieteicējs vadījis transportlīdzekli tādā veidā, ka tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses. Citiem ceļu satiksmes dalībniekiem ir tiesības paļauties uz to, ka arī citas personas izpildīs Ceļu satiksmes noteikumu prasības. Pieteicēja automašīnai priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājam, kā arī to transportlīdzekļu vadītājiem, kuri brauca pa Rīga Ventspils šoseju, nebija jāparedz, ka pieteicējs, neievērojot 207.ceļa zīmes prasības, iebrauks pretējā braukšanas joslā un turklāt veiks apdzīšanas manevru krustojumā pagrieziena laikā. Fakts, ka izskatāmajā gadījumā šādas pieteicēja rīcības dēļ nenotika ceļu satiksmes negadījums, nevar izmainīt tiesas izdarītos secinājumus. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājs pieteicēja darbības ir pamatoti kvalificējis kā agresīvu braukšanu. Tiesa uzskata, ka ir konstatējami LAPK 149.^{4} panta 13.daļas 1. un 2.punktā minētie apstākļi, taču tā kā pārkāpums ir kvalificēts pēc LAPK 149.^{4} panta 13.daļas 2.punkta, tad nav iemesla mainīt pārkāpuma kvalifikāciju.

[19] Likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 1. un 6.punkts cita starp noteic, ka saskaņā ar policijas uzdevumiem policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, lai garantētu personu un sabiedrības drošību; novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības.

Tā paša likuma 12.panta pirmās daļas 1., 2. un 4.punkts cita starp nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus; pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību apliecinošos dokumentus; sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, kā arī piemērot pārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc pakļautības.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka, konstatējot pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu, atbildētājs ir rīkojies savas kompetences ietvaros un atbilstoši situācijai un normatīvo aktu prasībām.

[20] Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, gadījumā, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Atbilstoši citētajā tiesību normā noteiktajam, pieteicējam ir piemērots administratīvais sods saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta 13.daļā paredzēto sankciju.

Tiesa secina, ka atbildētājs ir pamatoti piemērojis pieteicējam naudas sodu Ls 200 (divi simti latu) apmērā, tādēļ pārsūdzētā Lēmuma atcelšanai nav tiesiska pamata. Piemērotais sods tiesas ieskatā ir pamatots un samērīgs. Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir objektīvi un pareizi novērtējis lietā esošos pierādījumus. Tiesa nekonstatē būtiskus materiālo vai procesuālo tiesību normu pārkāpumus atbildētāja rīcībā, kas varēja novest pie cita lietas iznākuma vai ietekmēt izdotā administratīvā akta saturu.

Procesuālās ekonomijas dēļ tiesa nevērtēs pārējos pieteikumā izklāstītos argumentus, jo tie nevar izmainīt tiesas izdarītos secinājumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

1. **Atstāt negrozītu** Valsts policijas Tukuma rajona policijas pārvaldes priekšnieka *R.Z.* 2008.gada 25.jūnija lēmumu Nr.039/PA305560/B-33.
2. **Noraidīt** *E.B.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Tukuma rajona policijas pārvaldes priekšnieka *R.Z.* 2008.gada 25.jūnija lēmuma Nr.039/PA305560/B-33 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 3.martā.

Tiesnese R.Paegle